

tager sit Vædringsforslag tilbage; jeg havde selv tænkt paa at stille et Vædringsforslag til denne Paragraph, men da jeg ikke ønsker at Sagen skal forhales videre, men at den maatte gaae igjennem saaledes, som den er forelagt Thinget, har jeg bestemt mig til ikke at stille Vædringsforslaget. Ellers havde jeg tænkt paa at stille Vædringsforslag til § 13 navnlig med Hensyn til den Tid, i hvilken Embedsmænds Børn skulle forføres. Jeg har hørt Mange paa Landet, da denne Sag sidste Gang var for i Folkethinget, ytre sig, navnlig med Hensyn til Udstrækningen efter Lovudkastet af Forsørgelsen af Embedsmænds Børn til deres 18de Aar. Man har saaledes sagt: „Hvem skal forføre vore Børn? Vi maae selv sørge for, at de blive satte i en saadan Stilling, at de selv kunne, naar den Tid kommer, erhverve sig deres Ophold.“ Det kan nu vel være, at der hertil kan være noget Overdrevent; men jeg antager dog, at der ogsaa er noget Sandt i hvad der er bleven sagt. Ved Sagens forrige Behandling her blev der spurgt: „Hvad ville de sige, der skulle betale til disse Pensioner?“ Ja, der kan svares Meget dertil, og der er Mange, der svare saaledes derpaa, som jeg har anført. Der er ogsaa nævnt her, at det er en Ubetydelighed; men, naar man lægger den ene Ubetydelighed til den anden, saa bliver det til et stort Læs, og med dette Læs gaaer det da, som da Manden, der hjørte Steen, blev ved at læsse Steen paa Bognen, saa den tilsidst slet ikke kunde gaae. Skulle vi blive ved med alle disse Ubetydeligheder, vil Massinen standse, og langt kan det ikke bære.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved § 13, saalydende:

Fader- og moderløse Børn af pensionsberetigede Embedsmænd kan Kongen tilstaae hver en Pension af 20 til 100 Rbd. aarlig, forsaavidt og saalange de dertil ere trængende og værdige, dog ikke ud over deres 18de Aar.

vedtoges eenstemmigt med 31 Stemmer.

Derpaa fattes § 14 under Discussion, men da Ingen herover begjærede Ordet, gif man strax over til Afstemning, hvorved denne Paragraph, saalydende:

Naar en Pension eller Bartpenge ikke i et heelt Aar er hævet, hjemfalder Beløbet for det Aar til den Kasse, hvorpaa samme er anvist. vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Endelig blev Sagens Overgang til 3die Behandling eenstemmigt vedtaget med 41 Stemmer.

Formanden: Efter Dagsordenen gaae vi dernæst over til det næste Lovudkast, som er „Udkast til Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enkes Overlevelsesrenter. Det er til 2den Behandling, Sagen foretages. Jeg antager, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at dele Behandlingen af dette Lovudkast i Affnit. Naturligvis vil hver Paragraph særskilt blive at afstemme, men der behøves ikke at finde nogen særskilt Discussion Sted over hver Paragraph. Naar jeg altsaa spørger, om Nogen ønsker at ytre sig i Sagen, da angaaer det alle Paragrapherne i Forslaget. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføreren: Jeg skal indskrænke mig til at bemærke, at vi have optaget et Forslag af den 3die Landstingsmand for 3die Kreds med Hensyn til Redactionen af den nye 10de §, som vi have foreslaaet. Den anden Bemærkning, som den samme ærede Landstingsmand gjorde, have vi ikke troet, behøvede at bevirke nogen Forandring i vort Forslag. Vor Mening har været, at, naar det hedder: „Overlevelsesrenten bliver derefter at beregne“, der da er at forholde efter § 12 i Planen for Livrenteselskabet. Det er jo vistnok meget muligt, som den ærede Finantsminister bemærkede, at Erfaringen kan lære flere Forbedringer i den nærværende Lov; men om det ogsaa er Tilfældet, synes det mig, at man har Grund til at optage dette Forslag, dersom det i sig er retfærdigt og billigt.